

La paraula

Joan Vinyoli

Aturada ja la vida,
quiescent, vell i nafrat,
he sentit una gran crida
que a benaurança convida
per un camí no fressat.

Com és que m'he desvetllat
en una serra tan alta?
Tot el que miro m'exalta
i parlo com un orat.
Eixemplant la immensitat,
una àguila em sobrevola.
No tinc por de la rossola
ni de la nit feredat.
Qui és que aquí m'ha portat?

Adormit davant la taula
de la meva soledat,
m'hi ha portat la paraula.

VINYOLI, Joan (1981): *A hores petites*. Barcelona: Editorial Crítica.